

I praktik på Nationalmuseets Tranquebar Initiativ

Af

Celia Ekelund Simonsen og Julie Bønnelycke

Som tilvalgsstuderende på Komparative Kulturstudier tog vi begge tilvalgs-elementet ”Praktik: Oplevelsesøkonomi, kultur og kollektiv erindring i tværkulturelt perspektiv” med ønsket om at få samlet mere konkret erfaring indenfor aspekter, vi som på eget grundfag (europæisk etnologi) finder meget væsentlige: feltarbejde, forskning og formidling. Vi ønskede med andre ord at få jord under neglene og på egen krop mærke de problemstillinger og arbejdsgange, vi indtil da kun havde kendt til på teoretisk plan og mest i forhold til Europa.

Begge søgte vi og fik praktikplads på Nationalmuseets Tranquebar Initiativ.

Hvad er Tranquebar Initiativet

Tranquebar Initiativet består af en række forskellige projekter, alle relateret til den sydindiske landsby Tranquebar, der fra 1620-1845 var dansk koloni. Initiativet er ydermere en del af Galathea3 Ekspeditionen, og fordi det er et landbaseret projekt, er kun en del af formidlingen foregået via skibet Vædderen.

Bag Tranquebar Initiativet står flere danske og udenlandske institutioner og forskere, deriblandt Nationalmuseet og Københavns Universitet. Omdrejningspunktet er kultur møder i Tranquebar før og nu.

Projekterne er mangeartede, og omfatter blandt andet projekter vedrørende tsunamien og dens eftervirkninger i det lille samfund, levevilkår og dagligdag for Tranquebars lavkastebefolkning, traditionel Siddha-medicin, og flere projekter med fokus på dansk-indisk kolonihistorie ud fra et arkæologisk og historisk perspektiv.

Væsentligt har det været for initiativet, at forskning og formidling skete i samarbejde med indiske kultur- og forskningsinstitutioner.

Som praktikanter var Celia tilknyttet et projekt om transformationsprocesser i fiskersamfundet ved lektor, dr. phil Esther Fihl fra Center for Komparative Kulturstudier, og Julie var tilknyttet Dansk Skolemuseums arbejde vedrørende skole og uddannelse i nutidens Tranquebar.

At agere på tværs af kultur: dataindsamling og formidling

For begges vedkommende tog det ca. 2 måneder lange ophold i Sydindien form af et antropologisk feltarbejde med, hvad dertil hører af dataindsamling ved hjælp af deltagerobservation og kvalitative interviews med (uundværlig) hjælp til oversættelse fra såvel 2 ph.d-studerende fra to universiteter i delstaten som medlemmer af lokalbefolkningen. Processen medførte, at vi deltog i lokalsamfundets dagligliv, kom og gik i folks hjem og var med i de utallige ceremonier, der markerer livets gang, hverdag og fest.

Hver især fandt vi en lokal tolk som også kom til at fungere som gatekeeper, nøglen til at finde informanter og skabe kontakter.

I kraft af samfundets ringe størrelse blev vi tit involverede i de samme ting, deltog i de samme begivenheder og talte med de samme mennesker og organisationer, så vi et langt stykke hen ad vejen kunne fungere som hinandens sparringspartner og inspirationskilde.

Vores arbejdsområder var imidlertid adskilte, idet vi var tilknyttet hver vores projekt.

Arbejdet for projektet tilknyttet Skolemuseet vedrørende uddannelse i Tranquebar indebar for Julie en del feltarbejde på områdets mange skoler. Tranquebar har siden kolonitiden været en by med en meget høj koncentration af uddannelsesinstitutioner, en tradition grundlagt af missionærerne, da Tranquebar var en dansk koloni. Julie kom derfor til at tilbringe mange timer på skolebænken, deltage i morgensamlinger og lektielæsning samt tale med forældre, lærere og elever om skolesystemet, deres personlige skolebaggrund, problemer og forhindringer, muligheder samt håb og forventninger for fremtiden.

I tilknytning til projektet om socioøkonomiske transformationsprocesser i fiskersamfundet bestod arbejdsopgaverne for Celia i blandt andet at sætte fokus på de religiøse, sociale, økonomiske, kulinariske og æstetiske aspekter af tilværelsen i landsbyen under supervision af projektlederen. Det drejede sig i høj grad om at lave faglige optegnelser ved overgangsriter og ceremonier samt deltage i hverdagslivets mange manifestationer af ovennævnte aspekter - alt fra bryllupper, daglig gudedyrkelse, madlavning og påklædning, til fremstilling af sejl til katamaraner. Der blev der foretaget en række interviews og indsamling af materiale med fokus på de forskellige emner.

Vores opgave i Tranquebar var på basis af det materiale, som vi selv havde indsamlet, og det materiale, som vore projektledere indsamlede, at fabricere en serie af logbogsbidrag til initiativets hjemmeside. Og i både i selve dataindsamlingen og i internet-formidlingen var der mange spændende faglige problematikker at tage stilling til, deriblandt de af etisk karakter i forhold til de mennesker, vi i Tranquebar kom tæt ind på livet af. Vi fik derved et grundigt indblik i, hvad det vil sige at agere i en interkulturel kontekst.

Vel hjemkomne til Danmark ventede anden del af arbejdet. Det gav indblik i arbejdsgangen og livet som forsker, når det indsamlede data skal systematiseres og analyseres, og vi arbejdede på hver sin måde med behandling af data og formidling heraf. Blandt andet blev der arrangeret et forskningsseminar for deltagerne i initiativet som et skridt på vejen mod fremtidig publikation af initiativets resultater. Celia var i en periode udstationeret på Etnografisk Samling ved Nationalmuseet, hvor hun sammen med projektkoordinatoren tilrettelagde seminaret og modtog de indiske samarbejdspartnere. Begge deltog vi aktivt i seminaret, og Julie var udpeget som discussiant på et af de fremlagte arbejdsprojekter.

Eftertanke

En af de mange gevinster ved at tage praktik er muligheden for at få sat sine faglige kompetencer i spil, få fastslået sit faglige ståsted og blive klar over egne fagspecifikke kapaciteter og egenskaber. Mange klassiske faglige nøglebegreber, der i forelæsningslokalet kunne forekomme fortærskede og selvindlysende, blev pludseligt aktuelle under praktikopholdet.

Helt forberedt bliver man dog aldrig på de dilemmaer og vanskeligheder, der opstår undervejs, eller de personlige, følelsesmæssige bindinger, der nødvendigvis må opstå, når man bliver lukket ind i andre menneskers liv og tilværelse – især ikke, når det er under så ekstreme forhold, og livshistorierne er så dramatiske, undertiden tragiske, som det er tilfældet i Tranquebar. Dette understreger blot yderligere nødvendigheden af at få omsat teori og metode til praksis. Man får sat

alt på spidsen. Det er intensiv læring, hvor man opnår langt flere erfaringer, end man kan få ved at blive hjemme i andedammen.

Se vore rejsebreve:

Celie: I fuldmånens skær ([indsæt link til: http://komparativekulturstudier.ku.dk/forskning/rejsebreve/ceremoni/](http://komparativekulturstudier.ku.dk/forskning/rejsebreve/ceremoni/))

Julie: En dag som pilgrim i Sydindien – fra en praktikants feltdagbog ([indsæt link til: http://komparativekulturstudier.ku.dk/forskning/rejsebreve/pilgrim/](http://komparativekulturstudier.ku.dk/forskning/rejsebreve/pilgrim/))

For mere information om Tranquebar Initiativet, Nationalmuseet og Dansk Skolemuseum, og læs logbøgerne fra de to projekter om hhv. fiskersamfundet og skole/uddannelse, se nedenstående links:

<http://www.tranquebar.info/>

<http://www.galatea3.dk/dk/Menu/Forskning/Nationalmuseets+Tranquebar+Initiativ>
<http://www.natmus.dk/sw22661.asp>

<http://www.skolemuseum.dk/content/blogsection/1/78/lang,DK/>

Billedtekster:

1.1 Artiklens forfattere – tv. Celia Ekelund Simonsen, i midten et lokalt bekendtskab, th. Julie Bønnelycke.

1.2 Skolebørn i en af Tranquebars sandede gader

